

[Finansministeren]

af den nuværende finanslov, andre kræver omprioriteringer; det arbejder regeringen videre med.

Over for hr. Arne Melchior vil jeg for det første gerne kvittere for den posthistoriske aftale. Jeg synes også, det var en udmærket aftale, vi fik truffet, og jeg har forstået, at Finansudvalget allerede har ekspederet den med meget bred opbakning, således at posttaksterne stiger den 15. januar, men derefter holdes fast i hele 1990 og hele 1991.

Jeg håber, det lykkes i løbet af i dag eller i morgen at nå en tilsvarende enighed om luft-havnstaksterne. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får ekspederet de sager, som man kender, de retningslinjer, man opererer efter.

Derimod må jeg desværre sige, at der ikke kan komme nogen ny åbning for så vidt angår Ny Nibevej-sagen. Den omdisponering, der blev foretaget i foråret 1989, vedstår jeg, selv om det er mine forgængere, der har foretaget omdisponeringen.

Hr. Kaj Poulsen var i det sidste indlæg inde på aftalen om arbejdstilbud/arbejdsformidling. Jeg vil om den som om alle mulige andre aftaler sige, at den selvfølgelig skal holdes, og ifølge det over for mig oplyste er den eneste forskel på de efter forliget forudsatte bemandings-tal for arbejdsformidlingen i 1990 og de bemandingstal, der nu står i finansloven, at Tilsynet med Arbejdsløshedskasserne, som udgør ca. 100 mandår, er blevet flyttet fra arbejdsformidlingen til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring, og det er klart, at en sådan administrativ omlægning, er noget, der kan gennemføres inden for rammerne af det eksisterende forlig.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at det for mig som ny finansminister har været en glæde at se det gode samarbejde, der har været om færdiggørelsen af finanslovsforslaget. Jeg føler selvfølgelig især trang til at sige tak til de finanspolitiske ordførere fra regeringspartierne for det medspil og den vejledning, de har givet mig i processen.

Jeg synes også, der er god grund til at sige tak til Kristeligt Folkepartis forhandlere, fordi de så tidligt og så direkte nåede frem til, hvad der skulle være grundlaget for, at Kristeligt Folkeparti kunne gå ind i en egentlig finanslovaftale. Det tror jeg er meget hensigtsmæssigt for både regeringen og Kristeligt Folkeparti.

Selv om CD altså ikke kom med i hele aftalen, synes jeg, at samarbejdet og samspillet med CD undervejs i processen har været godt. Jeg var ked af, at det ikke lykkedes at få det hele – de sidste 0,5 pct. – helt på plads, men jeg var glad for, at det f.eks. som illustration af den gode atmosfære lykkedes i går at løse posttakstsagen, som jeg netop har kvitteret for.

Dernæst vil jeg gerne sige til Fremskridtspartiet, at det jo fremgik rimeligt klart af hr. Behnkes indlæg i dag, at der fortsat er en lang række punkter, hvor Fremskridtspartiet og regeringspartierne står ganske langt fra hinanden. Det er vel heller ingen hemmelighed, at det i forhandlingsfasen ofte var meget vanskeligt for os at nå ind til hinanden indtil det tidspunkt, hvor det lykkedes at få det forhandlingsmæssige gennembrud og etablere en aftale. Men jeg vil gerne udtrykke regeringens anerkendelse af Fremskridtspartiets forhandlere for den meget effektive, kontante, direkte og konstruktive opfølgning af og forsøg på at få udmøntet aftalen i konkret politik, som kunne fremlægges i Folketinget, da aftalen først var blevet etableret. Det være hermed gjort.

Det har jo indtil nu været en rimelig fredelig og saglig debat. Jeg håber ikke, at mit indlæg har bidraget til, at det skulle ændre sig.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Finansministeren gjorde CD's synderegister op til noget, der lignede 0,5 pct. af finansloven, og udtrykte sin glæde over, at det ikke var større problemer, der skilte. Det vil jeg meget gerne tilslutte mig. Det har heller ikke været meningen, kan jeg sige. Som det vil være bekendt, har CD fra starten lagt vægt på, at vi skulle prøve i hvert fald at være i nogenlunde god tro med hensyn til at have balance på finansloven. At der så er kommet nogle ubehagelige tal, endnu inden vi nåede at være i god tro, er jo en anden side af sagen.

Men det var målsætningen. Vi ønskede at komme så tæt på det som muligt og har derved selvfølgelig også stillet os velvilligt over for nogle besparelser.

Hvis finansministerens ord nu om, at CD måske ikke har væltet det hele og ødelagt det og kastet penge ud ad vinduet, kunne sive ind i den borgerlige presse, ville jeg være taknemlig, men det gør jeg mig såmænd ikke nogen særlige forventninger om. Så skidt med det.